

împrejurărilor din viața ta!

Recunosc că aceasta înseamnă să fii vulnerabil iar nouă nu ne place să fim expuși, compătимиți ori să ne simțim în insecuritate. Să fim dependenți de altcineva.

S-ar putea să fie o luptă între tine și Dumnezeu, nu va fi ușor...un proces anevoios de sfășiere lăuntrică! Probabil vei sta în fața Lui și nu-I vei putea spune nimic întrucât ești prea năucit. Ori ți-ai pierdut deja speranța și trăiești resemnat. Sau vei recurge la diverse subterfugii pentru a-ți cosmetiza viața și a-ți atenua frustrările! El vrea să-ți dea o nouă perspectivă! Depinde de tine ce alegi, iar ceea ce alegi va fi pe măsura a ceea ce ai semănat. Ce pot însă să-ți spun este că doar atunci când vii cu mâinile goale înaintea Lui, El te poate umple pe de-a-ntregul cu prezența Lui.

Este momentul în care poți să experimentezi un nou început! „Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.” (Isaia 54:10)

„El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin. Flăcâii obosesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obosesc, umblă, și nu ostenesc.” (Isaia 40:29-31)

O relație mai autentică cu Tatăl Tău! Stând lângă inima Lui, simțindu-te iubit, vei fi transformat... dar nu vei mai putea rămâne același! „De aceea așa vorbește Domnul: „Dacă te vei lipi iarăși de Mine, îți voi răspunde iarăși, și vei sta înaintea Mea; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei! Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine, ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul.” „Te voi izbăvi din mâna celor răi, și te voi scăpa din mâna asupritorilor.” (Jeremia 15:19-21) Așadar șterge-ți lacrimile de pe obraz, trăiește clipa, nu rata nici o ocazie de a sta de vorbă cu El, de a-L cunoaște mai bine... și probabil vei realiza într-o zi că ai împrumutat visurile și idealurile Lui. Că ai

renăscut la o viață nouă. Ori El ți-a reînnoit puterea, ți-a înmulțit dragostea sau răbdarea pentru a trece mai ușor prin încercarea cu care te confrunți. „...Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie.” (Isaia 25:1)

Permite-I Lui să-ți conducă viața și vei fi uimit, fascinat... fără cuvinte...când vei vedea ce poate să facă El pentru tine și cu tine! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Claudia Hosu

ANUNȚURI:

Marti - ora 9 - Grup de rugăciune

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor

Joi - ora 18 - Biserica

Vineri - ora 17 - clubul pentru copii Awana

Duminică - ora 9³⁰ Caticheză - în vederea pregătirii pentru botez.

- ora 10 - Serviciu de închinare

- ora 17 - Studiu biblic

ALTE ANUNȚURI:

*astăzi la ora 14 la cimitirul Horea 2 va avea loc înmormântarea d-lui Bota, soțul surorii Bota Rozalia.

*Duminica viitoare în biserica noastră în cadrul serviciului divin de dimineață va avea loc cununia religioasă a lui Claudia și Ciprian Păduraru. Domnul să-i binecuvânteze!

STUDIUL BIBLIC:

Romani 9:1-11:36 - Avertismentul este parte a Evangheliei lui Isus Cristos
Ramurile firești "au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. (11:20-21)

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 390 din 18 mai 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

CREȘTINĂ SAU SUPERȘTIȚIE?

Neavând o înțelegere corectă a doctrinelor despre mântuire, sfințire și a învierii trupurilor precum și neținând cont de adevărul Scripturii care spune că: „...El va schimba trupul stării noastre smerite, și-I va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile.” (Filipeni 3:21) cultele istorice tradiționale promovează fără rezerve cultul moaștelor. Tăcerea cu privire la această temă este justificată subiectiv și de faptul că din spatele acestor acțiuni face semne galeșe banul, „ochiul dracului”. Doar la pelerinajul moaștelor Sfintei Parascheva, pelerinii cheltuiesc câteva miliarde, din care biserica își ia partea leului. Puțini sunt cei care discută despre autenticitatea relicvelor, numite sfinte.

„Abatelui de Maroles i se arată capul lui Ioan Botezătorul care se păstrează la Amiens; el îl sărută zicând: „Domnul fie lăudat, e al cincilea sau al șaselea pe care am fericirea să îl sărut” (Dictionnaire des gens du monde III) Dar oamenii au coborât și mai mult pe scara degradării creștinismului și vorbesc despre obiecte care ar fi aparținut sfinților, atribuindu-le acestora puteri supranaturale. Astfel că s-au țesut fabulații în jurul giulgiului de la Torino, există o mulțime de biserici care susțin că dețin lemn din sfânta cruce (dacă s-ar aduna împreună ar cântări câteva tone), se susține că un preot catolic pe nume Bartolomeu ar fi găsit în tipul primei cruciade, în Antiohia, sulița cu care a fost străpuns Mântuitorul. Zilele acestea arhiepiscopul Tomisului a plecat în Grecia împreună cu o delegație oficială și au adus de la Mănăstirea Kato Xenios, pentru o săptămână, brăul Maicii Domnului. Delegația a făcut deplasarea la bordul unei aeronave puse la dispoziție de Forțele Militare Aeriene, deci este o implicare oficială a statului. Mii de oameni au început să facă pelerinaje la această relicvă, despre care se spune că cine o atinge este vindecat de cancer, iar femeile sterpe vor rămâne însărcinate.

Dacă ne-am afla în evul mediu, cu multă îngăduință am putea scuza ignoranța oamenilor. Însă în secolul XXI, când oamenii au acces nemijlocit la Scriptură și pot citi Cuvântul lui Dumnezeu, când se pot informa și pot dobândi cunoștințe vaste în domeniul credinței creștine, nicio scuză nu mai este valabilă. Pentru cine vrea să vadă și să accepte cruda realitate, este clar că oamenii nu sunt interesați de Dumnezeu. Oamenii sunt preocupați mai degrabă de ei înșiși și de problemele lor. Dumnezeu îi interesează prea puțin atâta vreme cât cei mai mulți își doresc brăul Maicii Domnului, toiagul lui Aron, mantaua lui Ilie sau turta lui Isaia. Nimeni nu este preocupat să-L aibă pe Dumnezeu la care se închina Maria, să-L slujească pe Dumnezeu lui Aron, să fie dedicați ca și Ilie și ascultători de Dumnezeu ca și Isaia. Un astfel de Dumnezeu le-ar cere să-și schimbe viața plină de patimi și păcate. Iar minunea aceea ar însemna mult prea mult pentru mintea lor nemântuită. Indiferent de numele pe care-l poartă, noi trebuie să-i tratăm pe astfel de

oameni ca pe unii care au nevoie disperată de mântuire. De mântuirea pe care doar unul singur o poate da: Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu. Până nu ne atinge El, putem atinge brăiele, sandalele, căciulile sau hainele tuturor sfinților de până acum fără să ajungem să fim mântuiți vreodată. Cere-i să te atingă El și îți va fi îndeajuns.

pastor *Daniel Chereji*

Din dragoste

Este bine ca atunci când sărbătorim evenimente importante să ne aplecăm mai cu luare aminte la ceea ce scrie în Biblie despre întâmplările respective. Și în acest an am făcut la fel. Am văzut cu ochii minții și am simțit în toți porii- totul, legat de amintirea Paștelui. Am mers pe urmele Domnului Isus pe pământ atunci când predica, și atunci când făcea minuni, și atunci când își învăța ucenicii, și atunci când a intrat triumfal în Ierusalim, dar și atunci când a fost judecat, și când a fost bătut și scuipat, și când a fost răstignit, și când a fost pus în mormânt, și când a înviat și apoi s-a arătat în diferite locuri și la diferiți oameni. Era de la sine înțeles că se va arăta și ucenicilor și a făcut-o în trei rânduri. Ei s-au comportat diferit, fiecare după firea lui și după viziunea pe care o avea asupra celor întâmplate.

M-am oprit de data aceasta la cea de a treia arătare, de la marea Tiberiadei, când Simon Petru, împreună cu alți șase ucenici au mers la pescuit, dar după o noapte întregă n-au prins nimic. Dimineța, Isus stătea pe țărm și-i aștepta; văzând că n-au prins nimic, Isus le-a strigat să arunce mreaja în partea dreaptă a corabiei și vor găsi pește; și au găsit într-adevăr foarte mult pește, de nu mai puteau trage năvodul de mulțimea peștilor; iar Ioan, cel mai tânăr dintre ucenici, a spus numai atât: "Este Domnul". De aici încolo vedem un Petru schimbat, emoționat, dar și plin de respect față de Domnul; s-a îmbrăcat și, pentru că nu erau departe de țărm, a sărit în apă să ajungă cât mai repede lângă Domnul; acolo, Domnul făcuse foc și prăjise peștele.

mai era și pâine(așa este lângă Domnul, totul e îmbietor, molcom și drag) și i-a chemat să prânzească. Le fusese dor ucenicilor de Învățătorul lor, dar cel mai dor i-a fost lui Simon Petru. Se vede din comportarea lui: plin de respect- nu poți să apari în fața Învățătorului dezbrăcat, deci și-a pus haina și s-a încins, cu toate că a știut că va sări în apă, dar a făcut totul din dragoste pentru Domnul. La rândul său, Domnul, văzând dragostea lui Petru pentru El și văzând cât este de sincer, l-a întrebat: "Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia?" "Da, Doamne." Și l-a mai întrebat de două ori. A treia oară, Petru s-a întristat tare și i-a răspuns: "Doamne Tu toate le știi, știi că te iubesc". Isus i-a zis: "Paști oile Mele." De aici încolo, Domnul l-a transformat, făcând din el un om curajos și sfânt. La rândul său, Petru a învățat de la Domnul să aibă îndrăzneală duhovnicească, să aibă curaj- lucru arătat după învierea lui Isus în minunile realizate de Petru, prin Duhul- și să aibă eficiență misionară. Și toate acestea numai din Dragoste...

Camelia Alexandrescu

Tradiție și .....rătăcire!

În „săptămâna luminată,” (30 aprilie 2008) a trecut în neființă, soția fratelui meu din Suceava. Era o femeie credincioasă, ortodoxă, iubită de toți cei apropiați (inclusiv de mine). S-a luptat cu un cancer opt ani de zile. La înmormântare am fost și eu prezentă. Acolo la Suceava, ca și în restul Moldovei, tradițiile ortodoxe, depășesc normalul.

Fast, bocete, pomeni, praznic, idolatrie cât cuprinde și toate acestea sub blânda cărmuire a preoților din parohia respectivă. Atunci îmi reveneau în minte anii, când și eu practicam aceleași obiceiuri.

Mă înfioram și ceream îndurare și iertare Bunului Dumnezeu pentru acele păcate, rugându-L să nu ne lase pradă acestor „tradiții și rătăcirii”, dar ca prin minune dintr-un ungher al sufletului meu, șoapta Duhului Sfânt îmi spunea: "- *Fii liniștită, tu ești salvată, mergi înainte pe calea Mea.*

Mântuirea ta este asigurată prin jertfa de la cruce a Domnului Isus, pe care tu l-ai ales și îl urmezi cu credință!"

Îți mulțumesc Doamne că într-o zi hotărâtă de Tine mi-ai deschis mintea ca să „Te înțeleg”, mi-ai deschis inima ca să „Te iubesc” și voința ca să „Te aleg”.

Despre cei dragi ai mei (frați, surori și rudeni de sânge) l-am rugat pe Bunul Dumnezeu să aibă milă și îndurare de sufletul lor, iar pentru cărmuitoarii acelei biserici, m-am rugat să le dea înțelepciune, ca să schimbe total modul de abordare a mântuirii sufletelor lor cât sunt în viață. În predica de la înmormântare, s-a afirmat că răposata decedând, în „săptămâna luminată”, s-a dus direct în rai, la dreapta „Tatălui Ceresc” și că este mântuită prin suferința ei trupească. Câtă aberație, câtă rătăcire! Ai milă Doamne de ei și dă-le Tu povățuire din „Sfântul Tău Cuvânt”!

Abrudan Elena

Speranță în mijlocul furtunii „un nou început”

Pe zi ce trece mi se confirmă tot mai mult că trăim într-o lume individualistă, materialistă în care principiul machiavelic: „scopul scuză mijloacele”, funcționează mai bine ca oricând. O lume haotică, dezorientată, în care Dumnezeu nu mai are loc în ecuație! „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:2)

Și fiindcă golul din inimile oamenilor trebuie să fie umplut cu ceva, unii apelează la plăcere considerând că a trăi clipa înseamnă de fapt a-ți trăi viața.

Alții investesc enorm în dezvoltarea personală. Succesul, câștigarea unui renume din punct de vedere profesional, accederea într-o clasă ierarhic superioară este țelul altora.

Lucruri bune în sine de altfel, atât timp cât nu ajung să te înrobească și să se interpună între

tine și Dumnezeu. Este înscris în genele naturii umane să dorească și să viseze la mai mult! Dar ce te faci când constăți că ai îmbrățișat o himeră?

Ori ți-ai risipit tot potențialul, ți-ai consumat întreaga energie într-o direcție care a eșuat? Sau ai tânjit după fericire, ai încercat să fii suficient de moral...iar dacă te privești în oglindă te simți hăituit, ai inima zdrobită...și destinul tău este golit de sens și semnificație.

Poate că ai obosit, te-ai plictisit de tot și nu mai găsești plăcere în nimic! „*Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele, și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt, și că nu este nimic trainic sub soare.*” (Eclesiastul 2:11)

Nu știi ce nume poartă povara pe care o duci în cârcă! Nu cunosc durerea din sufletul tău, însă cred că azi Dumnezeu vrea să-ți dea pacea Sa. El dorește să te odihnești în El. „*Celui cu inima tare, Tu-i cheazăuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine. Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor. El a răsturnat pe cei ce locuiau pe înălțimi, El a plecat cetatea îngâmfată; a doborât-o la pământ, și a aruncat-o în țărână. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, sub pașii celor obijduiți. Calea dreptului este neprihănirea; Tu, care ești fără prihană, netezești cărarea dreptului. De aceea Te așteptăm, Doamne, și pe calea judecăților Tale; sufletul nostru suspină după Numele Tău și după pomenirea Ta. Sufletul meu Te dorește noaptea, și duhul meu Te caută înăuntrul meu. Căci, când se împlinesc judecățile Tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.*” (Isaia 26:3-9)

În astfel de circumstanțe când simți că ai pierdut totul și nu mai ai nimic, nu te mai regăsești pe tine, nu uita că El este lângă tine. Stai înaintea Lui așa cum ești! Dezbrăcat de orgoliul tău, renunță la pretențiile tale de a mai găsi răspunsuri la toate încercările prin care treci sau la dorința de a fi în control asupra tuturor